

הכרזת מלוא

שבת עכשיו

מגזין

גיליון מס' 8 • כ"ח עומר • מאי 1977

מירה שוייצר: חיי עם דוביד

(עמודים 12-13)

גודל מדינת וול המוסר • מלך ארבעים דוכנים • חלף

PERAC

פראק אפטר שייב חזק

PERAC
POUR
HOMME

After
Shave

118 ml - 4 fl. oz. 60% vol.

PARIS - XIS - PERAC
PARIS

הסוכן בלגיון בע"מ מפיצים: חב' נורת בע"מ

שווארצנגר קומנדו

בכורה ארצית

"מוגרבי" תל-אביב

שני 10 בערב * מוצ"ש 7.15, 9.30 * ימי חול 4.30, 7.15, 9.30

"ארמון" חיפה

"אדיסון" ירושלים

"ארמון" רמת-גן

"ארמון" חולון

טור ראשון

כל אחד והספורט שלו

בצר מתמאות - רבים במקומות המעורבת, על יחס של קיפוח מצידנו לענפי ספורט שונים, כאלה שאינם נכללים בקטגוריה של "מפולאריים". בין החרוים ענפים מקומיים - ענפי הלנדו, הקאדאטה, האומניס. אחרים מפליגים אל עבר ענפי הבינזבול, סקוואש והברודות. איש אישנו אומר לנו השבוע: אף מילה על איגרוף.

אנו נוטים להסכים עם מרבית הפונים אלינו ומודעים לעובדה שקיימת מעילות עניפה ורחבה בענפים הללו. נוסף גם שאמצעי התקשורת אינם להוטים למרסס תוצאות של אליפות מכבי או הפועל ללדים בלנדו. נכון גם לומר שהמעילות בענפים הללו אינה קטנה בולל היעדר מירסס. ילרי הלנדו מתמדים בשיעורים ובחורחות, בפי שאולמות הסקוואש הומים בגי נוער ומבוגרים. גם לא שמעתי על חוקן ביינזבול אחד שפוש מפעילות כיוון שלא דאה למחרת את שמו בעתון. ובכל זאת, כיצד מביאים לתודעת הציבור את המעילות בענפים הללו? התשובה: באמצעות סיפור רקע על אדם, מועדון, המרת אנשים וכו'.

הלנדוקא צריך להכחז להזדמנות שלו, וגם הקיבוצניק העוסק בביינזבול, המקיר או המנהל המתלמים בוח בצהריים ומשחקים סקוואש להנאתם, יטלים להיות בטוחים שכאשר תופל לדינו ההזדמנות - נעלה עליהם. לא רצונו להתוודע לעוררת המתלמים את הנשים הצעירות חסס, בעמוד 22 המצאו את התשובה, בשימונה של בודיה ביגמן: "התקווה היפה של השכונה".

כשעה מיה ודור שוייצר בדיוחם התליאכיות. "תי עם רובי" - כעמודים המרכזיים. צילום: אורי קומה

שבת ספורט

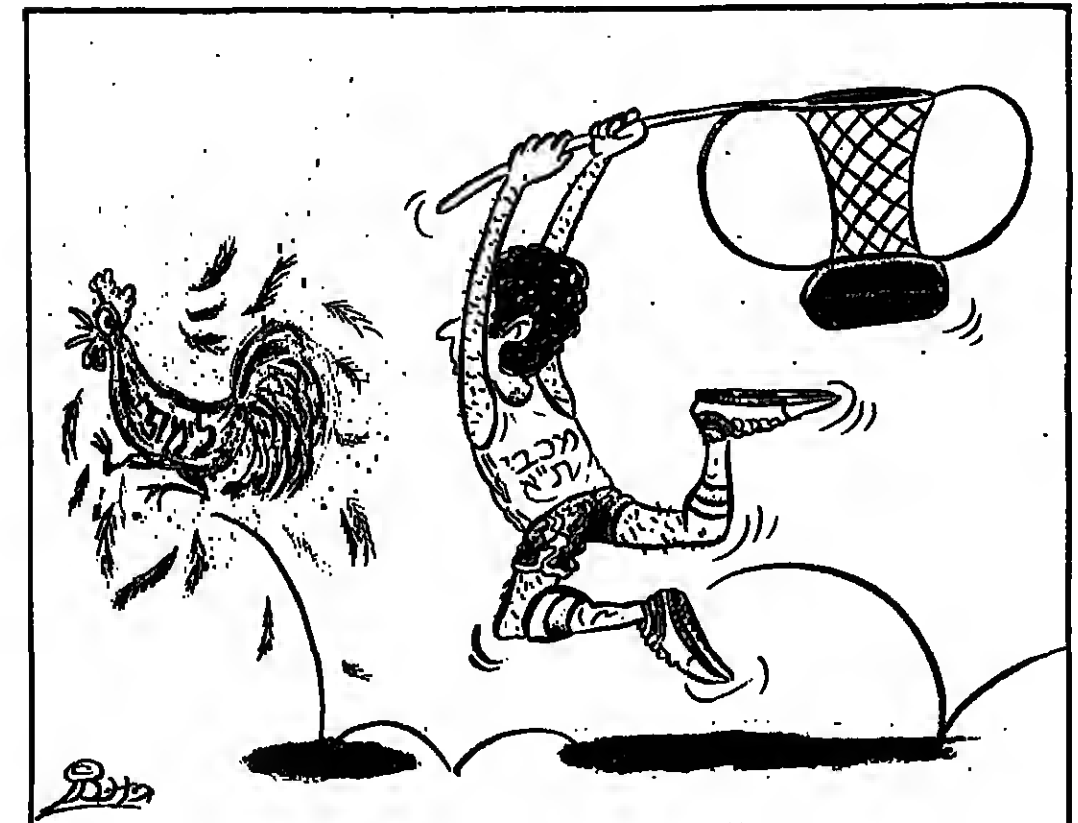
עורבים:
אלכס דורון
משה לור

צלם: עדי אבישי

עיצוב גרפי: שמי דגן

מדינת: גילח שניידר
טלפון: 03/439442

© כל הזכויות שמורות למעדיב

כותבים

לי הוא עושה עבודה מצוינת. שאת תוצאותיה רואים בסבלת הלינה מקום ראשון.

ואם לא רי בלה - בא שני הערים השכונות, רחובות וראשון-לציון. והעלו את הבורדו הישראלי על הכסה. קודם - רחובות, עם קבוצה המצליחה הפו על ובאחרונה מכבי.

הרעיון שלי: סרוע לא תלכנה ערים אחרות בדרכי בתי. חולון וראשון-לציון קץ אחת תטפח סניס-שולחן, השניה תחמסה במשור אחר. כך תהיינה לנו ערי ספורט. מי שרצה להמשיך בכי ודורג - שימשיך.

אדירון שלם בתיים

פגרה ארוכה

לרעיו לא עושה איור הכדורסל שירות טוב למשחקים במסגרת גביע המרינה משחקי חצי-הגמר נערכו ברצמבר ואילו יתקיים רק באפריל. מנחת הגביע ארוכה מדי והיא מחזירה אותנו לשנות החשישים. או נהוג

אליצור זו הצגה

כתב אילעזר שור מוסיפה גומל לי לתחת ככמה ממשחקיה של קבוצת אליצור נתניה בכדורסל. אני תיב לציון שקיבלתי תמורה טלאה לבל שקל. גישחו של האיש העוסק מאחורי אליצור נתניה חרשנית, ומקורה כחש מסחרי ספוח. אינני יודע במה ומן תוכל אליצור נתניה להמסיר כסריניותה הנוכחית, אבל ברור לי שאם תחזיק מעמד שתיים-שלוש עונות - היא תהווה מורל לחיסי כירי אגודות אחרות.

מכבי תל-אביב

שבת ספורט

התבונה פנהוה

עורך כטוח, שיש הרבה אנשים שלא רוצים אותו בנתיבה וזה, לרעתו, כגלל שהקנאה מעבירה אותם על רעתם. הרבה להוסיף על נתיבה עוד איך לו. חוץ מזה שהוא מעוניין לעזוב אותה וכמה שיתר בדרך נגמא לו כבר לבוא לאימו, לעשות תעבורה וללכת הביתה. הוא צריך יותר מזה. בעצם, עוד דבר אחד הוא רוצה להבהיר, וזה שמפילים את כל הכעיות

הנסיים של גדי מהנבחרת. בכור שזה פנע בי. הוא חלק ממני."

הכלכליות של נתיבה על הגב שלו. זה פשוט מצחיק, שכל מקום אומרים שאני מהווה נטל לכלי על נתיבה. הקבוצה מפסידה ואני כמעט לא מקבל כסף. אם המצב כל כך קשה, או איך יש כסף לקבוצה לשמנה שחקנים מבוגרים חדשים, או איך שולחים את הקבוצה לביה מלוח?

"מטילים עלי את הכעיות הכלכליות שיש למכבי נתיבה. זה מצחיק אותי. אם המצב שם כל כך רע, איך זה שגונים לשמונה שחקנים מבוגרים חדשים?"

האמת שלא רק נתיבה פנעה בו העונה. גם מה שקרה עם הנבחרת פנע בו קשות. למעשה, כל מה שעבר על גדי עבר כאלו עליו. גדי הוא חלק ממני וכדור שזה כאלו לי. הוא ממביר. הוא לא רוצה להרויח את הדיבור על הנבחרת. אבל כשקצח לוחצים אותו אפשר לשמוע מרידת גם בעניין הזה. מרגיש אותו, שהוא לא יכול צאנס להופיע כנבחרת. עד היום אני שואל את עצמי, מרוע לא הייתי נבחרת ואין לי תשובה. התשובה היחידה שעולה לי זה, שאומרים שיש להם שחקן, כנראה שכן שיש שחקן שרואים לו עוד מבט."

כך, עוד מבטם נכון לחורש האחרון. מאוכזב מנתיבה ומצטער שחור לשרותיה. מרוע לידיה כבשירי אבל כהחלם לא מתוסכל. פשוט נוחן מצב בעין אובייקטיבית, לרעתו. הוא לא גמר את הסיפור שלו. למרות שיש תנאים אינו מתקיים, או יש כעיה"ל למה הוא בריק מתכוון כבר יבין כל אחד לעצמו, כטוח כשמן יכינו כולם אותו דבר.

שוב פ"ח, מה הם עשו לו שם אני מבקש ממנו שיפרט למה הוא מתכוון כשהוא אומר גיבוי. "הראה, עורך מבטם הוא טיפוס דומיננטי ואינפנטי. וכשלא נותנים לו לעשות דברים שהוא כטוח כצירקתם - או מפספסים בגדול. כפ"ח, כשעורך מבטם היה אומר משהו היו שומעים פה לא אפילו לא מקשיבים."

המוזיאון הפרטי

מי שלא יודע, עורך מבטם הוא לא רק שחקן כדורגל. הוא גם מנהל מוזיאון. הכוונה למוזיאון פרטי ברח' אימבר נ"אכי בנתיבה. שם, כקומה שישית חדר ראשון מימין, נמצא מוזיאון עורך מבטם, כיכור מבטם ואתה מבין בדיוק עם מי יש לך עסק. הכל יש שם. גביעים, מדליות, תמונות, מוכרות ממעריצות, אביזרי אימון ואפילו ארכיון. מספר ספרים עבי כרס, המתעדים את כל הקריירה של עורך. החל מהיום הראשון שלו בקבוצה הבוגרת, תראה, הוא מצביע באצבעו על מספר כתובות ואני לא שומר רק כתובות טובות" ואני אני מכחין ככתרת ענק, המספרת שעורך סולק מהנבחרת.

עורך מאז אוהב את החדר הזה. במיוחד את הארכיון. אני כטוח, שכל עורך עיתון היה מציע לו משרה אם רק היה רואה את האופן שבו עורך את ספרי ההיסטוריה שלו. אפילו חוכן עניינים יש שם. לפני שאנו חוזרים לסלון, אני עוד זוכה להסבר מקיף על המדליות מאולימפיאדת מונטריאול, משחקי עמי אסיה כטהראן ואפילו על מוכרות ממעריצות.

שפידיסטיות אדוותיו בתקופה האחרונה כהחלם לא חססו לו כייאות. אינמלינגט, אין הרבה כמות, שתי רקות של שאלות נספיקות לי להבין עם מי יש לי עסק. חושב ורעב לפני כל תשובה וכבוד את מילותיו בקפדנות. במיוחד כשאני מבקש שמות או עובדות שיכולות לפגוע במספר אנשים.

עורך, איך אתה קם היום בבוקר? "אם אני צריך לקום בבוקר ולא לדעת מה קורה איתי - או המצב גרוע מאד. האמת שאני משתדל להתעלם מכל מה שקורה ולהמשיך לתפקד כנייל. אבל לא כל כך עורך."

קל להבין אותו. כבר כמעט חורש שאפילו הוא לא יודע מה קורה איתו. הוא מרוע לנסיגה שחלה בנושדו ומנסה לעבוד על הנושא כבשנה מרץ. בל תקופה האחרונה אני מתאמן ברצינות. עושה ככל יכולתי להצליח ולרע"י אני ככיוון הבטון. חבל מאד שלא שיחקתי בתקופה האחרונה. אי הרכבתו נמשחקי קבוצתו בתקופה האחרונה פנעה בו קשות. הוא לא אומר זאת כמפורש, אבל בין השורות הוא נותן לך להבין.

עורך, המלצותיך אומרים שנמרת את הדיבור שלך נופית.

הוא לא מתרגש במיוחד מהעובדה ששקבעתי ואפילו לא מנסה להתנחב עליה. הוא מאמין בקבוצות ואלה לדעתו יהיו עוד זרכת. ככל שאנו גולשים יותר למכבי נתיבה חלכות ונחלקות חשבותיו לשניים. חלק הראשון, על המצב בנתיבה, הוא עונה בחורש חשק. החלק השני שמור להשוואה נלהבת למכבי פ"ח. תאמיני לי, פתחתקוה זה אוניברסיטה ליד נתיבה. שם פשוט היה תענוג. הוא אוהב את פ"ח אבל יותר מזה שונא את נתיבה או יותר נכון את האנשים שנמצאים בה.

רק אני אשם?

כן, גם הפעם הוא לא אומר זאת כמפורש, אבל בקר שלם איתו נוחן לך להבין, שזה שטוש לא יכול להיות אחרת. הם התנהגו אליו לא יפה וזה פנע בו. פנע בו מאד. כשום אוסן אין הוא מקבל את העקבות כי יש לו חלק גדול מלכולם ככשלו נתיבה. ומה עני כני לם, איך התייחס גדי מבטם רור לביא הם לא משחקים כקבוצה הוותיקה? אני אומר לו שמשחקו כמותו מצטים שיסוכו איתו את כולם, ולא יהיה כמו כולם. אתה צריך להבין שכדי שעורך מבטם יסתובב את מכבי נתיבה הוא צריך גיבוי. אני אומר לך כאחריות מלאת, שלא קיבלתי טיפה אחת של גיבוי. וזה בדיוק התיסר שלי."

עורך מבטם. השבוע כבר לא במכבי נתיבה. למה? - "היחס שם הוא לא כאל בנייארם, אלא כאל מכונות. בהנהלה יש כל הזמן תחלופה - אבל המנטליות נשארת. מכבי פתחתקוה על יד נתיבה - זה אוניברסיטה. שם העריכו אותי קודם כל כבנייארם, אחר-כך כשחקן טוב. מי חושב על זה בנתיבה? - זה יש כאלה שרוצים לראות אותו לא בנתיבה. זה בסדר מצדו. נמאס לו לבוא לאימון, לעשות את העבודה וללכת הביתה. הוא רוצה משהו מעב לכל אלה" ■ אולי בפתחתקוה, אולי במקום אחד, ימצא מבוקשו.

אלי קמיר

לך תבין את הכדורגל. רק לפני ארבעה חודשים רצו אנשי מכבי נתיבה אחרי עורך מבטם עם אלשון מחוץ. "קריסה, קח את גדי וכוא הביתה. אנחנו מחכים להכניסו לו. הרבה סיפורים היו להם. ויבדו על שינוי כיחס, כובטק"ל של סמן וקבוצה של כוכבים. הוא חור. היה לו דוקא מצויין כפ"ח. אבל מה היו צריכים אותו בכיה, ולא הוא שיאכוכ.

"פעם כתבו עליך?"

לפני שבועיים ביקשתי לראיין אותו. חבל על הזמן, הוא לא מרוב עם עיתונאים כתקופה הוותיקה. לקחתי צאנבם. איך כעיה כטוח אני במילואים. לאחר מכן נפגש, הוא מבטם לי כטלפון. הגעתי אליו לנתיבה. בית מרוחש כטונן עלתק שתי קוסות מתחתיו גר התאום - גדי. לא נפגשתי השניים. אנוחנו יושבים על כוס קפה, כשעורך מצץ אליו גם מספר גוללות אנטיכיתיקה. אתה רואה לא מאמינים לי שאני חולה. ואת הסיבה שלא תואמנתי אתמול, גם אתה העיתונאים, רק מתחששים וכרים גדולים. חזיר לי, טעם כתבו עליך כעיתונאי? עכשיו אני כבר מבין שיש לי עסק עם מישהו.

הנהלת מכבי

חזיר

סאופאולו נושקת לשנה החדשה

באורח מסורתי מהווה מירון החרוזות של סאופאולו את האירוע הספורטיבי הראשון של השנה. כך זה נמשך כבר 61 שנים. תחילתו - במה רקות לפני חצות, ב־3 רצמבר וסיומו, עם זיקוקי הרצון, הנשיקות הלוחטות וקול גפץ מקקים וחלצים של בקבוקי השמפניה, במה רקות אחרי חצות, ב־1 בינואר.

ביום מבנים את המירון, לאורך 12.6 ק"מ, סביב כתי העיר הענקית, בשם "מירון סילבסטר הקדוש". כעבר בונה: "הקורידה". השנה ניצחו בו הבדולי ז'וה ויאנו והסילבה, ראשו בחגיו לקו הגמר.

ההיסלבה ומוטה בהגיעם לקו הגמר במרוץ חרוזות של סאופאולו.

האוסקו הראשון בספורט - יחולק במארס בסן-רמו

תחרות הזמר האירופית של סאן-רמו, במארס, חשמש זה הפעם הראשונה בימה להענקת "האוסקו של הספורט" - פרס חדש מסגרו שיזמו האיטלקים. 20 מועמדים השנה לתואר והם נבחרו בידי צוות שכלל 60 מומחי ספורט מאיטליה ו־60 משאר אירופה.

על פי "גטוה דלו ספורט" של מילאנו, כוללת רשימת המועמדים להענקת האוסקו הראשון את כוכבי הספורט הכחים: השיאן המארוקני בריצת ארומה סעיד אוושה, אלוף ווימבלדון בטניס ג'ורג' פרוסר.

ספורטספארק

גם אינגריד היתה שם

אינגריד כריסטיאנסן (30) מנורווגיה, היא רצת המרתון הטובה ביותר בעולם, ובעיני המומחים - גחשבת במי ששיגתה את הרימון שיש למרתון בעיני המין היפה. כיוון שהיא גם מקריגה אישיות - רואים בה "סלבריטי" בארצה ובארצות סקאנדינאויה. כל מוסר ציבורי, רואה חובה לעצמו להמליצה באורחות כבוד באירוע כלשהו. יש האומרים כי היא משמשת "קישוט חברתי" אך אמצעי התקשורת לא סבורים כך והיא משמשת מוקד למשיכה.

לא מבכר השתתפה אינגריד במצעד מחאה המוני, לאור לפידים, שהתקיים ליר טגוריות כריה"מ באוסלו. המפגינים, יהודים וגם לא יהודים, תבעו לאפשר ליהודים לצאת מכריה"מ באורח חופשי ולעלות לישראל. לרבים היה ברור שאלמלא השתתפה אינגריד בהפגנה - לא היה האירוע וזכה לסיקור נרחב.

בתצלום: ה"צדמר" של אינגריד, לאחר שובתה במהלך זוכה מאחר המרתונים של 1983.

תמונת השנה בגרמניה

"אוינו השופט, האם עלי גם לנשק את רגליך?" - זו הבחירת שהוענקה לתצלום השנה בספורט המערבי ימינו ופורסם ב"בילד אמ וונטאר". על הבדלים, המדווח על קאלה דלחאי (30) - אשתדקדק במושגלדן ועלח בריסלרופ - מתחנן למוי שופט הבדוול הבין לאומי בהם, שעל לעצב בריסלרופ.

הטיפול הטוב ב"ברך הגליל"

לא משעמם לברורסלן הגליל העליון שמוליק זיסמן. בין עבודה (משרד עורכרין בראשי-מינה) להתחייבות ולשחק בקבוצת הגליל, הוא מוצא פואי לטפח אהבתו לסוסים, ובשמהו משתבש אצלו, כמו תיקול בלתי מוצלח בעת משחק ברוסל - אין לו בעיה. ב"חמי טבריה הצעירה" רואגת פיזיותרפיסטית להתחיר את ברכו שפגעה לברורס.

צילום: רורון שם-טוב

ד"ר ג'יי ומיסטר בוטל

מעתה חובל לקרוא לו "ד"ר בוטל" (בקבוק) מציע העיתון "יו.אס.איי. טודיי" כשדווח על ההתפתחויות האחרונות בעסקיו של ד"ר ג'יי, הלא הוא ג'וליוס ארווינג, כוכב "מילדליפה '76".

הדוקטור בן ה־35, בנראה בשנתו האחרונה N.B.A., עושה תפנית חדשה לעסקים. עם חבר - רבש מחצית המניות במפעל "קוקה קולה" הערכה: העסקת

הרפתקה עם שחר באוסטרליה

עיתון פרקים לא ישבח את הרגעים הסוערים. אפילו כך, כאשר פגשו אותו כ-בית "סטור" בהרצליה, משחק להטאת עם מנשה צור, הוא מחזיר את ההרפתקה שהיתה לו בעת סיורו האחרון באוסטרליה, אותה הוא מכנה: "הרפתקה עם שחר".

ומעשה שיהיה - כך היה. במהלך סיורם האחרון של שחר וג'וליוס, שחקן פריקים באוסטרליה, התאכזבו שני הישראלים במגרש המרכזי של אחד המועדונים שאירת את

רונית ג'מצי, עם מבני ת"א זה הלך מהר. צילום: אורי קונה

לרונית ג'מצי יש אח: דורון

היא יורעת הרבה מסורת. חדר החלשה בברורסל. הכקיאית שלה כעשה מאחורי הקלעים בענף הייצוג מספר 1 של ישראל עוזרת לה מאוד להצליח בתחום המשפט.

ע"ר רונית ג'מצי (27), אחותו של דורון ג'מצי, ממכבי ת"א, היא פרקליטתם של כדורסלנים כליגה הלאומית, שגרשו לעצמה כגלל סיבסור עם אגורותיהם. כמובן, שגם דורון ג'מצי והעבודתו ממכבי ר"ג למכבי ת"א יצאה אל הפועל תודות לעקשנותה הרבה, בשלא נכנסה ללחץ גם ברגעים ענייני לרחוק אותה לפניה.

שניסו לרחוק אותה לפניה. אני, כעיקרון, אשת משרות - אבל רק ער לשלב שבו האגורות מפשדות ואז כחולשה ומנסות לגלל את הקפוטראי. משרות (במקרה של דורון) היתה ברורה: להכטיח לו "שלוח ספורטיות והכנסה כטוחה כתמורה למאמץ הרב שהוא משקיע.

אני רואה כעבודתי שליחות מיוחדת, מפני שלספורטאים יש רק חובות

ספורטספארק

ספורטספארק

זירה חופשית

משטרת ליברפול מצטערת...

אבי מלך

כל החרש בהרף עין, רק רכות ספרות קורם לבן הענו בשערי "נוריסון פארק", חבורה קטנה של ישראלים המצפה בדיכוח ל"עימות השנה" בכדורגל האנגלי, האלופה אברטון מול המוליכה מנצ'סטר יונייטד.

משימה אחת, פשוטה בבחינה, עמרה בפניו לפני שנוכל לחפוט את מקומנו ביציע, בירינו היו מספר בריטים עורפים, מצדך שלא יסולא בפז, וירענו בי הפעם הסחורה הזו חתוף מדי יותר מן המצריים המוזלים במכירת סוף העונה באיקספדר סטריט, הנפתחת בעוד 12 שעות.

הצדק היה עימונו, אך איש מאתנו לא יבול היה לרענ מראש עד כמה אמיתי ומציאותי ייראה לפוע המושג "הבריטיסם נחטף"...

עמרונו שם, למרגלוח היציע המרבי של "גריטון", ולא נזקקנו ליוחד מרי פרסומת ונזקח כרי שחבורה גדולה של אוהדים חקיף אותו ותנוק על ההורמונות האחרונה (כל הבריטים למשחק נמכרו שבע מראש) לדאוח את המיליונים מאברטון ונקמים בשדים האדומים מנצ'סטר את אוברן הנביע האנגלי בחורש מאי החולף.

זה קרה, באמור, out of the blue. בחור צעיר באפודה ורורה בקש שני כרטיסים. הוא עשה תנועה של מי שמפשפש בכיסיו אחר המזומנים, אבל ירו המשיכה לביוון שהיתה בידי. הוא חטף אותם במהירות הבזק, ניסיתו לאתח בירו, אבל חביו המאומן היטב, שניצב במבין כל העת בהיכון, היכה בחוזקה בורועי, ואיפשר לעמיתו להשחרור מהלפיוחה, להסחובב באמנות בין ההמונים המחוגרים, ולפתוח במנוסה.

עשייתה השניה מאחר יותר, כאשר החאוששיו מן ההלם הראשוני, החילוטי לרלוק אחריו במבוכי "נוריסון פארק" וליברפול. חון כדי ריצה בין האלפים העושים רבם למגרש - צעקתי בקולי קולות, במבטא דו אומנם אך באנגלית בורה ופשוטה: "היפסו אותו, הוא נוב את כרטיסי". מטחבר שרוב אוהרי אברטון ושוטרי ליברפול חרשים. כך הסתבר לי, מבל מקום, לאחר שאיש מהם - גם לא אלו שבסערת הדיפה נדחפו ונהדפו בירי העב בעל החולצה הוורודה - לא נחן לי להבין שהוא שומע את מה ששפי, סליחה, מהדברה שמימין הצלוחי לקלוט חון כרי המידוך את ההערה הבאה: "חבל על המאמץ, בחור, אין לך סיכוי".

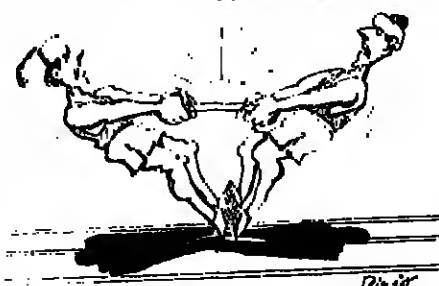
זו לא הייתה בדיוק העזרה לה קיוויתי, אבל זו היתה לבטח אבחנה אנגלית עתירת וסיון. לא היה לי צ'אנס במיליון, הנעתי למסקנה אחד כמה מאוח מטרים של מרר, כאשר הקהל האדיש תנוח לקראתי המשיך לחיך בסלחנות והחוטף הגדיל את הפער, חתך ימינה ועלם במורר סימטא.

עצורי, מחנשם ומחשש, וראו זה פלא. "בובי" אנגלי מקורי, שוטר ליברפולי רבוב על סוסו, נילה את קיומי. "שמעתי אותך צועק, לא ראיית אף אחר בורח, כמה בדיוק המרבורד" הוא רכן ושאל אותי מעל גב בהמחז. כשקבל את ההסבר המרוביק גרד לרגע בפרחתו, ירד (זו מן הטוס, והוביל

אוחי לעבר קולנה במדים שניצב מעברה השני של המרבה. אם חשתי בדקוח הקורמות במי שנמצא ברחובות שיקאגו, הרי שעכשיו החליטו השוטרים להבטיח את חורתי, במהירות שיא, לקרקע אנגלית אופיינית וטהורה. החייעצוח חטופה, והשניים, בחנוחה וטון אבהיים ואנוליים מאין-במוחם, סיננו בקפירה את המילים הבאוח באוזני: "אנחנו מייצעים לך להתייחס כמה שקדה לך באל אחר מאותם דברים חסרי-מול המחורשים לפעמים בחיים. אין הרבה מה לעשות. אתה

ושבו בים לגבולם

הספורטאים שלנו, שהשתתפו באולימפיאדה לוס-אנג'לס, נחנקבלו בארץ עם שובם בימיה מזה להיווב ער כמה הצליחו הספורטאים שלנו באולימפיאדה - בואו ונעבור על ענפי הספורט שבהם השתתפו.

המת משקולות:

אומנם נכון - שלחנו ללוס-אנג'לס ספורטאי ברי שהוא ירים משקולות... והוא לא הרים, אז מהו מה קרה? העולם החתפן... אחם יורעים כמה בכד הרבר הזהו אילו הספורטאי שלנו הרים את המשקולות הוא היה, לבטח, מקבל דיסקוס, או שבר חס וחלילה.

חוף מה - כל המשקלונים האחרים הדימו את המשקולות, רעדו עימה כמה שנינו, והחזירו אותה בדיוק למקום בו היתה קודם לכן. הספורטאי שלנו חשב לעצמו: "בלאו הכי מחזירים את המשקולת למקום", אז הוא השאיר אותה במקום מלכתחילה.

חוף מהו הרי זה ירוע: ישראלי ירים דן דבר שכראי לו להרים, או הוא הרים את המנובת במלון.

לפי רעתי, המועמלת שלנו היא הטובה ביותר בעולם. הסיבה היחידה שבגללה היא לא הצליחה באולימפיאדה - נעוצה בבשלון המחפיר של המארגנים. הם פשוט לא הרדינו למתעמלת שלנו איזה חרגיל עליה לבצע, אם זה חרגיל קורה או קרקע, לכן, למען הבטחון, ביצעה המתעמלת שלנו מחציה חרגיל על הקורה ומתציתו על הקרקע. היא שילבה בין שני חרגילים והמציאה חרגיל חדש: חרגיל קורה על הקרקע.

השחיינים שלנו הם המהירים ביותר בעולם, אלא מהם הם שוחים על מי החקנון

יכול להגיש חלונה במשטרה, אבל רק את חובל להצביע על הגנב, נעצור אותו. משטרה ליברפול מצטערת על מה שעשו עליו ואם כנלל התקריח נפגם הבקור של בעידנו. הכי טוב יהיה שתיכנסו לצעו, חתנו מן המשחק, וחשכתו את הקסם המלוכלך הזה..."

ניסיונו וגם הצלחנו. אבל לאליטם בכדורגל האנגלי, ובמיוחד בליברפול, חירועה לשימצה, תהיה עבורו סתם משמעות נוספה, פרטית.

בארץ, באן אסור להיבס לבריה לל מציל, אז השחיינים שלנו שחו לאט לאט אל בבור להם. ליד המעקה... והם לא טבעו בל בבור להם.

קפיצה למוח: בעיון הקפיצה לטובה היה ממש סקול האלוף שלנו בל לא הניע לאולימפיאדה. למה בי הגויים הם קטני אמות... לא נואמינים לבן-אדם. האלוף שלנו טיפ בלובם שהוא קופץ 2.50 מטר לטובה, הגויים לא האמינו לו. שמו לו דף והרף נורא המרע האלוף שלנו. אחרת הוא לא היה מפיל אותה בל הומן...

המתאגרף שלנו בחור אנגלינוטי, הוא הניע לאולימפיאדה וראה ביצד כל המתאגרפים האחרים ההארימו בנו בריבוי ביריים. המתאגרף שלנו החליט שהאויב במח ולא בכה, ואו הכניס ליריב שלו סכה נוראית עם הפנים לחוף האוירוף של הייב אומנם המתאגרף שלנו הפסיד - אבל ליניו כאבה הדי.

באתלטיקה היו לנו הצלחות כבדות. מה, למשל, מרק הנדלסמן עשה ב-400 מ' ומ נהדר ל-800 מ' הוא רק רץ פחות-פשוט, חפס את הפרוינציו.

הסיבה שלא כל כך הצלחנו בריצת 100 מ', נעוצה אך ורק בכך בעובדה שהספרינטרים שלנו לא מחרים. בל שאר רצים עמדו על קו הזינוק ובששמו את המונויק יורה, ברחו ממו כמו מאש. הריצם שלנו לא ברחו, הם הרי שרחו בצלה, ובששמו את היריה - ביריה, קודם כל מה מקורות הירי, לאחר מכן, חיפו על שאר הריצים מאחור.

ולסיום - שאלה לי אל כל המקטרגים. האם רק אוחנו לא הבאו מדליחו האם הרוסים הביאו ההונגרים הביאו הבלגים הביאו הצ'כים הביאו... לא ולא... הם אומנם לא השתתפו אך זה לא משנה את העובדה שהם לא הביאו מדליות. בן, רבותי, אני בטוח שגם באולימפיאדה הבאה, בסיאול, תהיה לנו אותה נתת מהספורטאים שלנו, כפי שהיתה בלוס-אנג'לס.

לקוח מחזן הצגת "לצון נופל על לצון" כהשתתפותם של יואל זיפל, רותי הולצמן, מוצי זאבי ויעקב חירוש, שהחזיקימו כ-100 אורנים" כחלי-אביב, כערב שבו הוחלה "ספורטאי השנה" של "מעריב".

סרגיו ליברנסקי

בכל שלוש הקטגוריות האסטריות, סייס הטניסאי איון לגרל את שנת 1983 כשהוא במקום הראשון בעולם. ברידג המחשב הוא מס 1 - לאחר שאשתקד היה שלישי. הוא זה שהדח את המלך הקורס, ג'ון מקנרי, לאחד מאבק מרשים, ששיא בזכייתו באליפות הבינלאומית של ארה"ב. גם ברידג הנפרד של "הפרס הגדול", לגרל הוא מס 1 לאחר שהשתתף השנה ב-15 טורנירים בסידרה. 4459 נקודות, לפני מקנרי 4165 והשוודי מאטס וילנדר 3368 (ב-18 טורנירים). בכך הגל ניצח לגרל בעשרה טורנירים סתוך 31 ובכל מסגרת שבה השתתף.

הקאפיטאליסט הארוס, יליד אוסטרואוה שבצ'כוסלובקיה, וביס חושב ארה"ב העשיר השנה את חשבון הבנק שלו בעוד 1,065,074 דולאר. יתר עס ה"בנוס" על הסקס הראשון ברידג העולמי - צבר איוון בשני מיליון דולאר, המצטרפים יתר ליותר מ-6 מיליון דולאר בתוך ארבע שנותיו בשלישית הצמדת של הטניס העולמי.

בגיל 25 (גולר: 7 במאוס 1960), עם 188 ס"ס רצץ ק"ג לגרל הוא בלי ספק "חופעה". בשש שנים הוא עשה את הדרך ברידג העולמי עד שנהניע למקום הראשון. מהו סודו ומה עושה אותו למס 1?

חבטת גב היר

חבטה זו היא הפחית טובה לעומת כף היר, אך גם כן היא מעוררת קנאה אצל טניסאים רבים. האחרונה שלו, בסוג זה של חבטות, היא מרחית (אוסטרף). כף היר בצד העליון של הירית - עם סיבוב עמוק של הבחפיים. הבתף הימנית מצביעה על הע' מור השמאלי של הרשת. הנפח יר קריטה, מלמטה למעלה, לה ענקת טופספין. אך החבטה הזו איננה "חודרת" כמו כיהיר שלו, אך גם כך היא מאד יציבה.

עבורת רגליים

טובה מאפשרת לו להעביר תמיד את משקל הגוף קדימה, לפני החבטה, לגרל מבטא ריבט את כל המגרש. אוחב לחבט ביציה, בעל בשר נטני מעולה, המסייע לו לשמור על ריבוב מדיבי בכל אורך המשחק.

חבטת הגשה

חבטת הפחיתה שלו (נימין) היא רבת עוצמה בכך בכדור הראשון. הכדור השני יוצא מידו "סוכב", וואל לשם בטוח, וזיקת הכדור (גובה סרי) נודמת לו קשיים כאשר נושבת רוח, הוא אינו מתקרב לרשת בעקבות כדור ההגשה הראשון - עוברת שגורעת בשיעור ניכר מעיילות ההגשה שלו. זו להערכתי, החולשה העיקרית במשחקו. המונעת ממנו את התואר העולמי.

חבטת כף היר

נשקו העיקרי והחבטה הטובה ביותר שלו. אחיות המחבט שלו היא במעט סערבית (ווסטרן) - כאשר כף היר היא לביוון תחתית הירית. התוצאה: טופספין בכך. לגרל מתכוון לחבר טח ע"י סיבוב עמוק של הבחפיים. הבתף השמאלי נמצאת מול הרשת ואפילו כאשר יש לו זמן, הבתף מבוי

משחק רשת

הסטיסטיקה של שנת '84 (והיורה הסושלת כרבע) מראה שרק 18% מכל הנקודות שצבר השיג בשותקרב לרשת - לעומת מנצנע של 31%, אצל שאר טניסאי חצמרת בעולם. כשחשקו הנגשה, במגרשים סחירים, הוא מתקרב לרשת ב-34% לעומת 62% אצל האחרים. סקנר מתקרב לרשת ב-85% של הזמן, אך לגרל נובה ב-62% של הנקודות ליר הרשת. מה שמצביע על פוטנציאל גבוה, אך לא מנוצל, בשחקן-רשת. לגרל הגיע ב-1983 לשיטתה תרדח לעבודה מאמצת. בעניין זה אמר: "אולי איני סוכשר כמי שהייתי רוצה להיות, אך אני כאמך עובר קשה, השאר מתחרד מאליו".

סיכום

כדי לשמור על סעמיו במספר 1 גם בשנה הבאה, לא חוזרת לגרל ביריה אלא להפשיך ולשאר את משחקו והחזקתי עם הפועתם של יליד, הפלא סטפן ארבה ווריס בכך בין 'עשרת הראשונים בעולם. ואי יחזו' ג'ון מקנרי, מספר אחד ב-4 השנים האחרונות, לרמת רגילה - יתיה המאבק על הכדור העולמית

הכדור העולמי

ארבעה ארבעה ע' הכביש המהיר

השולחן. בתחילת העונה ציפו ממני לחדר מנחה שאני יכול לבוא אליו. שחקן קבוע שהופעל על תלמידי דוד לתפוצתו את המסעות בערב. בחדר. נאלי להפעיל תעודת יום. התלמיד. בתחלתו לא היה שהקבוצה כמעט כל השחקנים. בתחלתו לא היה בריק כמעט כשהשחקנים. בתחלתו לא היה כל כך נהג ואנשים התחילו לרדת. מאז דוד עזר לי. שאננו מה לקבוצה דודו לא חקר כל יועד יורדים עלי. אלא קצת נבבבוי. לחלץ אלי יליחלי. תחילת קצמצי את מה שאני יודע. כעת. יליחלי. ששאננו נהג כרגיני אחריו אחריו תחילת תחילת קצמצי. שחוקי כל השנים. דודא את השנים. אני מרגיש החדר דודו נהג. יובל לתל לקבוצה הדבה יותר מאשר דודו כשן.

הייתי מרגד אותם אפילו מעל אורזי מוצנצים יוניסר. אבל כאשר קעת אל הולך לקבוצה או תלמידים, ללחץ, מלחיצים את הקבוצה את השחקנים ואז כל מי ששקד לקבוצה, זה לא תוכננה למה אורז טוב. כאשר הולך טוב ויש הצלחה, זה לא נשף אורז טוב. ודוקא מתי שיש הצלחה, לך, מתי נשף אז טוב. אז כאשר צריך את האורזים, שיבואו יעזרו אותך ויעזרו אחרי השחקנים. עכשיו ככה אורזי להציא שחקן ממשבר, ממבזל כל נעים".

בז'ורנל "לכוני האורזים" קיימת פה תופעה מאוד מוזיקלית. ששאתה מנצח את האורז, את רואה את האורזים. אורזי השכלים באים, אורזים: זה רוצה מדרבנים קצת וזה חלש. אבל ששאתה מנסה האורזים מופיעים מתחילים קצת ורומחתיס קיבוצה על השחקנים והקבוצה. אז צמיץ את האורזים שיש קצת יותר מבדילים, יעזרו את האורזים ויספחו אותם גם בבשלתות וגם במצננות. כמו שכבר נאמר "אמץ וגוי" - אנתוז אורזים להסתכל למצב הזה שהקבוצה רוצה מליגה ארצית ויש הרול קצת ג'ון הליגה הארצית. לא רוצים. אנתוז קצת בחיולות השליש השני של הליגות הארציות. צריכים לעבור

גם כאשר נלחמו בשנה שעברה בעמק הירדן אף
אחר לא האמין שהקוצה תדר לינה.
הפעל עליהם ציבא חיוס חזק לאלימות. את
לא מצטערים ואינם שם בעת?
בדנו: אני רואה ציבא חיוס את הפעל תל
אכיו לעבר לידושים. כשנים ששיחקת בפעל
תל אכיו הגענו פעמים אלימות ושלש פעמים
לגמר הגרש. את כל רדיו וזר מוחל את חסות

מחשבים אקשן

במה היו סרסומים בעתונות על מותה בינן
 1988 וטקסיה ירושלימית. מה הורסם לרזן
 מרד. בקרסה שלי - שני עיתונאי אחד או
 שניים שמחשבים אקשן כהמלע ירושלימית בכל
 העד תופסם מה מילה של מילה ואין שבוץ של
 משה מחסום שולבי איתם. מהמלע והשקיעם. אל
 בקרסות מרד איתם. הוא אל מוסר להם. הוא ככה
 אל ככה על בקרסות מחני שיקש אחיו מהמקצוע
 קיצור - אחת אחת שיש מכוון ומממלת. אל מה
 שישמולו זה זה משפיע עליו ואין אל מחימם
 עליו. הוא תמיד על זה על פסע שכונתם חצי מילה
 אל טובה עליו. הוא אל כבוש. רוצים להחזיק
 אחתו וברוכה. אל למדת אחת רואה להלושה
 העיתונאים מחזיקין כל כמרסע על העטם שלהם
 שנים שלהם. אמר עליי שאתה ככה וככה מה
 אחת רוצה להניב וכל זה בשכיל שיהיה אקשן
 בעתונות.

במה היו מרדמים בעתות על מלח ביהן
 וכן מספר שחקנים ירושלימים. מה הורגם לא
 חרד. בקדשה של - שני עולותא אחד או
 שנים משתשים אקשו כהנעל וירושלים. ככל
 העת חפשים מה מילה שני מילה אח שבו כל
 העת ממוסד ירושלימי מוסכס על השחקנים לא
 יקדשים שונים איהן לא על מוסר להם. הוא ככה
 וכן ככה על יקשו מתי שיקני אותו מהקבוצה
 יקצור - את רואה שיש מכוון וממחל. כל מה
 שמתכוון על זה לא משפיע עלי ואני לא מתחש
 לה לא מגיע על זה כל פעם כחברים חצי מילה
 חסרה עלי - הוא לא כבושור. רוצים להכניד
 אותו טובה לא לא למרות הוא רואה שלושה
 יתנואנים מבחין כל כמרס על העטים שלהם
 שנים שלהם - ואמר ליער שאתה ככה וככה מה
 רואה להניב וכל זה בשכיל שיהיה אקשו
 למתור.

ירושלים, ובמך הכל יש עוד קבוצה אחת – הפועל ובוהו זה נגמר. תלמידי-א"כ יש אחת שעדיין קבוצות וכנונים לכך יש כדורסל, אטלטיקה וענפי ספורט רבים, מה לעומת זאת הכל מתמקד בכדורגל. ברור שרוב העיתונאים הם אוהדי יכ"ר וירושלים זה טבעי, ובוטח להיות אוהדים של יכ"ר. אבל אני אתן דוגמא בשבועון שאנחנו מנגידים אותו לא דואים כאלו שרוב עיתונאי במגזר, רק כשאנחנו מפיצים כאים העיתונאים הכית"דיים למגזר ומתחילים לחשש: מה, מה הוא אמר, מה הוא עשה? הוא ארבעים שבועות לא קיימת תלמידי-א"כ."

תמש מקמים בשבועות קללות ולדדת תתליאבם
ליירושלים ותזורה. יש לכך השמחה קרי ומת
המשועה

ומאמ. האמת, תחוללה חשש העיקרי שלנו
היה התמקדן. אצל יאן חושש השבועות ואל תשכל
אנחנו ממש אל מדיניות את הנביעה. מה כל
שאלותו מקצועיות ואנו תעבדה שלנו תהיה נבלת
אלו תהיה לנו כרדה אל נצמח אילית.

בורה. אמר אלי אל תאמין לי - אבל להגיע
מבנים יירושלים לוקח לנו כראוי 33 קפות וזה
ברוך על השקוף. לעומת זאת יש שחוקים שגרים
הם כירושלים ושקריבים להצטח את העדת
כלק במקום מגוריהם וזה מניעים אחורני שגרים
אנחנו שטים לתיאבוב. יש לנו מסיבה טובה
באשר זה עוכר שיעורנו וגישתנו וטשדירנו. לוחש
מה יבשרו ויש ויש תורסם ונצמח עוכר ליתוש
מלון כלל מן שגרנה.

אנו מרואים מחזירה בא מגרלת הרבוצה?

לימים התרחקות שלום לטרף והעולה בארץ
במקום בעמלת הארמיות יסיומו המועל לתלמידי
המקור ודיומיהם

ומתאמר: לבי המועל לתלמידי אני חושב
וקוהו שלום יקחו את הארמיות: לבי המועל
אשר יתנו אחרת את אחר המהמקור עת למקום
השמימי: לא נתפס שדר מתאמר הנה:

מקרא: אני מאהל המועל לתלמידי דרכה דרכה
השמימי ונאמר שילוחו המועל לקחת את הארמיות.
לבי המועל ודיומיה מאיר למקום הנה
השמימי: אני חושב שלום: בילדים נמסר בן מקום
לבי השמימי:

כדורו המועל לתלמידי ומכבי חיפה ייחלמו
המועל קוח על הארמיות. אתר מהם אני אהרל: לבי
המועל דיומיה – כמ שיוחן כורב ביריגו:

חלפון: אני מאהל וקוהו שגמורו
מקום שם למעלה: אני חושב שגמורו כדור
במקום: את אחר הלוט כח ולשחן כורב: באו
שם שבב את המהמקור שחוקים ודיומיה חורב
מקום: אני הקדוצה הנה השנה הנרע להשיגם
מקום: אני משהלוחם והמקום במקום:

■

שבת קודש

צבי קופמן

קשים הם חייו של מאמן כדורגל ביהודה. ימי גאות וגאות נמנהים כלילות של גורדירשנה. כעיתות שפלי השפלה ובאצות לאור הורקוטים, ולפעמים הימים הם ימי רבאון עד כדי רמעות יסורים. אבל, שאלו נשי סאמנים מרביתן - דיהן המרתקים במחיצת כלי-סאמן, אולי קשים עוד יותר. לא כל שכן, כאשר רב הניגוד כאומי, במגמליות ובהשקפת החיים והמורטריים בין שני בני הווג ובאשר השבת אינה שבה, והשלוח אינה תמיד בקדמשהפה. רוצים רוגמאז בכקשה מירה ווד שוייצר. ידיריהם וגם יריבים של רובי, בוראי תוהים איר חיים תחת קורת גג אחת, שני ניגודים כאלה מירה אשה שקמה, נינוחה תמיד, מסבירה פנים, מרוחקת ממגרש הכדורגל. רובי - במצית רועמת, למעמים וועמת, ברהגוש המאיים תמיד לשפוך לבת, איש כדורגל בכל רמ"ח איבריו. סקצוק, המוגדר מספר 1, שככים קמלות, והשניים, זוג אהבים, מירה, הרימה את הכפפה, מוכנה לספר על חיי במרצות בעלי המאמן.

כעלה שליסירה שאל במלמון: כמה זמן יקח הראיון? אני מסתיר לפגישה בביתר, יש כאבי ראש בחמוץ ה"א". לא רגיל שכבית המאמן רוד שוייצר, באים לראיון - לא אותו, אלא את החצי השני, את מירה, אחרי כמה הבקשים צלמה, שיהרדור אותו. נשאיתי עם סיפורה של אשת המאמן, רובי מביד אותו. אולי יחיד כאשר יקרא אותו. בנראה יאהב אותו.

מירה, קשה להיות עם רובי, שהכורגל הוא כמעט כל עולמו. איר את מסתדרת עם המספרמנט המרעי שלו. למעמים עם הרהריותם שלו, במגרשים, בדיי, בעתונים ובטלוויזיות. קשה, אבל זה מרחק תהוד, אני לא מתביישת כשהוא שואג ומגדף. בי איכמת לו מה שקורה בקבוצה שלו. אני לא מאמינה שיש עד מאמן מסדר כל כך לכדורגל. אגב, היום הוא יותר שקט.

במשך עשרות שנות נישואים, הוא לא שינה קצת את האופי שלן. לא, אבל הוא החדיר בי יותר בסחן לעמוד על הרגליים ותותן לי תרבה ממכות, אני הערינה, משמשת לו כאלאנס, אשה מרגיעה ואפילו פמיכולוגית שלו. והוא וקוק לזה בעבודתו המתישה.

את מסוגלת לרבר באופייניות על בעלך?

כן, תשאל חייובח'.

נפש פיוטית...

מירה, מי ווא רובי שוייצר, בעיניה של אשתו?

יש לו אופי לא רגיל, חזק ועקשן כמו מלך, מסר בלב ובנפש לעבודה ולמסדה. ויש לו לב טוב בנש פיוטית, הרצון שלו להצליח בה גדול, עד שהוא ערטה הכול לשם כך. הוא יומד עולמות כדי שהרכי שהוא יוצר לא ייחרם, אני יודעת שהוא אימפולסיבי, ורבע שהוא חושב שהוא צודק ומציא.

משהו מהפה - לא יאפשר לביארם שני למען את טישני. וורא שזה לא בסדר, ואני סקירה לו תמיד על כך, מי שמכיר אותו, יודע שצריך להסביר לו שלמעמים הוא טועה, ואו יש סיכוי שהוא יספור עד 10 ויאמר לי, מירה, את צודקת. אמרתי שיש לו נפש פיוטית וזה אולי לא נראה למי שמכיר אותו בעקשן, מרים קול ונאבק בכל המצעים על עקרונותיו. הוא יודע לעשות המרדה.

מנעונוספסר

מירה שוייצר לא מבקשת רשות מבעלה, מאמן הפועל ת"א, להתראיין. מספרת על "חיי במחיצת בעלי המאמן". מירה, שנישאה לרובי לפני 33 שנים, משמשת לו "באלאנס", יש לו אופי לא רגיל, חזק ועקשן כמו מלך. מסר בלב ובנפש לעבודה ולמסדה. אבי הציע לו עבודה טובה באגר, רצה להיות מאמן. הצד השני שלה, היית צריך לראות איזה ציידים צייד למושיק ולאורלי כשהיו קטנים...

כשנישאו - נדהמתי לראות כן-אדם שמכר לביך לכדורגל, עד שהיה מוכן לוותר על מנהג טובה". צילום: אורי קובה

17 במרזר 1953. כך נראו השניים ביום נישואיהם

בדורה בין העבודה הגבית והמחוספסת במגרש הכדורגל לבין המשפחה והאנשים שהוא אוהב, מי שהוא אינו אוהב - שלא נרע... הוא לא יתיר זאת. כי אין לו "דאבל-פייס". הוא רוגרי, תרזה, הצד הפיוטי שלו לא הביא אותו לכחול לי שדים, אבל את הרגשות שלו לאנשים שהוא אוהב רוצה לעוד להם - מכיידים רבים, היית צריך לראות איר היה מצייד ציודים לאורלי ולמושיק כשהיו לידים, נכון, רובי עצבני, כיחוד אחרי משחק וכשלקו, אבל לא תמיד הוא כמו לכה נשפכת, הוא נמער ומתחמם כאשר יודע שהצדק איתו ולא מכינים אותו.

מה את אומרת לו אחרי שהוא חזק במלים קשות שחקנים, שרמטים ומתווי ביקורת עליו? אני מנסה להסביר לו שכמצלית חשוף לכלי התקשורת, עליו לראוב ליחמי ציבור מוכים. והוא משיב לי: מירה, אני אדם כן, שאסר את האמת, אני לא דריצופי, חבר שלי - הוא חבר, שותא - שונא, אני לא ממוגל לומר לאדם שאני אוהב אותו שהוא נחמר, אל תחשוב שלפעמים, כשהוא חם, אינו מתמרץ קצת כלמי, אבל מיר הוא מצטער ואומר מליחה, אני כל כך מכינה אותו עד שאני מאפשרת לו בדרך כלל ליצור מצבי מתח כאלה בינו. כאשר הגלים שקוראים להם רובי שוייצר, מתחילים לגעוש, אני מורידה אותם לגובה בינוני עד שקט. באופי השונה שלנו, אנו משלימים זה את זה.

בשבת אחרי משחק, אני מחכה לו. ואני הולכת לכדורגל גם כדי לרדע אותו אם קבוצתו הפסידה. רובי, שהוא אוהב אוהב עוז הצלחות, מקבל קשה כשלונות, ואו אני אומרת לו גם אתה כמאמן ממסר ו, יבול להפסיד, לא ייתכן שיהיו לך רק הצלחות. ואם אני רואה שהוא נמער מאד, אני שואלת אותו אם הוא רעב, ואם אינו רוצה לאכול, אני מייצעת לו ללכת לחדר, להיות שעה עם עצמו ואדריך חוד אלי רובי שקט ומתיך.

בוא אמר לך משהו מרהים, שחשף את רובי ברמותו האמיתיות. בתוכנית בקול ישראל, המישה בעקבות אותי" בהחייית שמאל שי, קלעו כול אסטרוולוג וקדמולוג, כשהוצג לפנידם "העלם", אני וובית מה אמרו השניים, שלא ידעו במי מדובר: 'זו

הסמלת והרס"ר

האחות הממלת מרים (מירה) ודנסקי היתה על מן אפיסת כוחות. יום ולילה טיפלה, היא והבוחיה והרפאים שבמחלקת הילדים בתל השומר, בעולים חרשים שהוכאו ממעברות, חולים, מוכלים מאובדן נוחלים ומכינמת, לא מעטים מתו לנגד עינה. העבודה הטיפולית והקדושה התישה אותה. עד שהגיע תורה לצאת לבית הבראה הצבאי במחנה "סטלה מארי" של הברמל.

למחרת בואה לבית הבראה פנה אליה ידיר, רכסן בצה"ל, מישור כאן שלם עין עליה. הוא קצין חינוך גופני בקוסטרו הימי ומאר מפולארי, שחקן כדורגל מפורסם. רוחהה אותה, עוזב אותי ממסוגעים שרצים אחרי כדור.

אבל הם, סמלת מירה ורס"ר רוד שוייצר נפגשו. והתחילו לצאת, כעבור כמה חודשים שאל אותי רובי: את רוצה להתחתן איתי השכתי לו רק בשמיים את הצבא, אני צדיכה להשלים את תרומתי. כ"7 כפברואר 1953, מיר אדיר שחרירי - התחתנו.

מירה, כמו שראתה אחרי לידת בכורת משה, אמר על שחיית חייכה

רפואה טבעונית

מירה שוייצר, לידת 1931 (חופה), בתורש חבא ימלא 33 שנה לנישואיה עם רוד, סבתא ואמ לאורלי (נשואה ולמשה, כל שנותיה עם בעלה - היה נחשבת ונאכולת' כדורגל, אי שאינה אוהבת את הספורט והת. משפלת מוממכת, למרה בבית משפ' האמנח' בחימה, בלעה' קורמים ולימודים חביבים שונים, תחילה - צרכנות וקואופרציה, אנגלית, תסירה מלאכת'י, מירוד מרתים וכישול, אחרי כך למרה באניברסיטה עממית בת"א תוונה וריאטה (קורם קונבנציונלי), 4 שנים השתתפה בהצאות באוניברסיטה, על "רפואה טבעונית", מירה, לא למדת את שיטות הרמיי בלי תרופות בגלל שרכי שמן, אלא יותר בגלל עצמל, אני קצת שמנה היום, בעצירות אמר שאני חייכה.

איש פעיל, אקטיבי מאד, אוהב לעבוד כשטח, שונא לחלק פקודות ממשרדו, אוהב לעבוד עם צעירים למעמים במעט בכה, זה מקצוע כפוי טובה, לכו (המשך בעמוד 15)

הזאת מן האוכל

שחוקים מרובים

יעקב אקרויז, הבלם התמיד שטעם טעמים הערב של אליפות אחת וגביע אחר, אוהב לקרוא במדורי הספורט אולם את הוידה הקורצת של אמצעי התיקשורת והפידסום הוא מותיר בדרך כלל לאחרים. נכון, זה גורע לפעמים, אך איני בנוי לגנוב את ההצגה. במשחק אני משתתף קודם כל למלא אחד ההוראות לטובת הקבוצה. אני רק מקווה שהאחרים האמיתיים, האדאיים לקבוצה ואנשי המקצוע מעריכים את תרומתי.

אילן שטרסברג
סמלי ההיבר המסחריים שלו הם התור הזהב וה...מחשבות. הסיפור לאלה קובץ מאפיינים מהווים מצרך נרדף. שמואל אלה בנצית, הנבית מסורתית, התמדה ונאמנה - ותקבלו את ריוקנו של יעקב אקרויז, בן 29 בקירוב, כלמדיקשורה החתים של הנבית והפעל תל אביב. ניכר בו שאינו אסריריטה. הרברים נולדים מפי ספיריטואלי, עמיתיו סכים אותו - סן הסתם מתוך חיבה - "ענקיה". ליד יפו, תושב ראשון לציון, נשוי לעופרה, אב לתומר ש' שלוש וחצי ולקורן בת שנה וחצי, כבוקר של ספיריטואלי "יעקב" הוא בייביסיטר סכלני כהליפת אימו, והפעולה הבלגית והעריגית עורכת לו "אימו בשר" אינטנסיבי בסרטי חדר האחרים... הוא מסוג כשחקן "אפור", טיטוס, המועלים

השחורים, וידע עם זאת נחשב לשחקן מפתח חשוב במערך קבוצתו. מתמיד אמרנו וכו', שימו לב! לזכותו נזקף מאזן מאלף ביותר בנוף הברדגל שלנו: 11.2.78 צבר אקרויז 227 הופעות ליגה רצופות במרי קבוצתו, לאורך שבוע עונות המיומנות.

אקרויז מופיע כבוגרי המועל ת"א מגיל 16.5. המאמן האנגלי הארי גיים הוויקס או מן הסתם בדתמורדות סול בית"ר ת"א, כדי לשחק את ששה דומנו שכבר הכביע שער. "הפסדנו 0-1, אבל זו היתה התחלה ברגל ימין".

מפרגן לאלי כהן
הבלם המסיר שטעם טעמים הערב של אליפות אחת וגביע אחר, אוהב לקרוא במדורי הספורט. אולם את הוידה הקורצת של אמצעי התיקשורת והפידסום הוא מותיר בדרך כלל לאחרים. נכון, זה גורע לפעמים, אך איני בנוי לגנוב את ההצגה. במשחק אני משתתף קודם כל למלא אחד ההוראות לטובת הקבוצה. אני רק מקווה שהאחרים האמיתיים, האדאיים לקבוצה ואנשי המקצוע מעריכים את תרומתי.

הוא מסוג כשחקן "אפור", מטיפוס "הפעלים השחורים", וידע עם זאת נחשב לשחקן מפתח חשוב במערך קבוצתו. מתמיד אמרנו וכו', שימו לב! לזכותו נזקף מאזן מאלף ביותר בנוף הברדגל שלנו: 11.2.78 צבר אקרויז 227 הופעות ליגה רצופות במרי קבוצתו, לאורך שבוע עונות המיומנות.

מירה שוייצר: חיי עם דוביד

(סוף מעמורים 12-13)
ממנו. גם כאשר הכל שקט סביבו, יחפש את המתח מחוץ לארמה. הוא אדם אינטליגנטי, בעל תכונות אבחיות, חבר טוב וידיד נאמן. איך זה נראה לך?

נהג עם ראש שקט...
- איך אשה כמור, עם אוטו מנוגר לישול, רשאיך אוהבת ברדגל, מסתדרת עם בעל סוד בזה, שתמצית חייו היא הברדגל לא דצית אף פעם לשנות סדרי עולמכם?

אף פעם לא דציתי לשנות אותו או את מקצועו. כשנישואנו, נרמתי לראות כי-אדם משכור כל-כך לברדגל עד שהיה מוכן לוותר על פרנסה טובה למען הספורט. אבי, ממיסרי אגר, הציע לרכוש לרוביד מניה באגר. כדי שיהיה נהג ונחה בראש שקט, לנוכח קשייהסדרנה שהיו לנו בשנה-שנתיים הראשונות. רוביד אמר לאבי "תודה והסכיר לי שלועלם לא יהיה נהג. אלא ילשחק ברדגל ויאמן. אחר-כך, בשתלפה תרממת מהתמכדותו לספורט, קיבלתי ואת כאחבה, היתה לי טביעת עין וראיתי שלבעלי הסודע יש לב טוב ואופי לא רגיל, והתגבתי".

- גם בדגנים קשים לא ניסית לסתות אותו לזרוק את הברדגל? - לא, אולי משום שידעתי שאין לי סיכוי, ולא העליתי על רעתי להציג לו אולטימטום, אני, או הברדגל. הוא הייתי אומרת לו זאת, אני בטוחה שהיה מעדיף אותי. כי הוא אוהב אותי, ואני אוהבת אותו. הוא רומנטי מאוד וידע לתת אהבה.

מה הקרבת על גובות הברדגל? - בשבתות כמעט לא יצאו עם הילדים אף על פי שהוא אבא טוב וחס תמיד פנק אותם. בשבת למדו בכיתות הגבוהות, השתדל ללכת לאסיפות הורים. בגלל הברדגל לא יכלנו לכתוב יציאות להכרים ולמסיבות, כי זה היה תלוי בסבירותו שלו אחרי המשחק.

זה, כמובן, הפריע לי מאוד, גם מבחינה נפשית, לא קל לשאת בסבירות קשים ועצבנות. זה הביא אותי ליצור עולם קטן משלי, ללמוד רטואה טכנותית, לנצל שעות מנאי לקריאה, להרצאות, ללימודים ולפגישות עם חברות - כדי שאוכל להיות עם אדם חזק וטמסרנטי.

שאלו אותי אם אני מצטרפת שהתחנתי עם אישברדגל. לחברה טובה שלי ענית: החיים שלי מעניינים יותר משלך. כי בעלך הולך כל בוקר בשעה קבועה למשרד שלו וחוזר בערב, ואילו אצלי יש התעלות, רבים מרתקים אקשן.

מה רעתך על המנהגות של רוביד? - הוא יודע להלהיב, שמש רוגמא לחיכים שלו, אספר לך משהו, כלי להוביד שמות, לסני הבחירות האחרונות לכנסת, בא איש מקורב לשמעון טרס אל רוביד, כדי להתייעץ איתו איך למנוע מקהל מסויים, ביתור אוהרי ברדגל, להתפרע כאסיפות בתידות של פרס ושלא יורקו עגבניות. רוביד אמר מה שאמר, עד היום האישיות הזאת בקשר איתו.

יש לי עוד סיפור. רוביד חוסן להרצאות לפני מנהלים של י.ב.ס. ותרדאן. הגושל שביקש ממנו להרצות היה: איך להסיק יותר מהעובדים כדי שיתסקרו טוב בעבודה, איך מתאמנים אצלו בעלי ואיד הוא הוסר אפורים (שחקנים) לזוכים בעלי מוטיבציה. מה סוד הצלחתך - נשאל. סברדגל רצו ללמוד ממנו, כי את רוביד מכירים ומעריכים לא רק שחקן איתו.

רוביד "הכריש"
שני לכוניים נתנו לרור שווייצר, רוביד "הכריש", מידע: עוד לפני שהכרזתו אותו ככד סראו לו רוביד, בשנים האחרונות, הוכיחו לו אותיות את חלוצי "הכריש". זה, ככלל, לא מעליף, להיפך, אני אפילו רואה בכינוי הזה תמאאת. אני יודעת שבריש הוא רג, גרול וסודר, אבל אני רואה את החיוב שבכינוי. הוא חתומק מלך קטן, רגיל, שחור מגורלים ממנו, שחחש מן שישמור עליו, כריש מסמל אסטרטגיה, סבלות, בעל כח חזק שסומכים עליו הוא מפתח, אבל גם גורל.

צילום: עדי אבישי

סגור מלא

הוא מסוג כשחקן "אפור", מטיפוס "הפעלים השחורים", וידע עם זאת נחשב לשחקן מפתח חשוב במערך קבוצתו. מתמיד אמרנו וכו', שימו לב! לזכותו נזקף מאזן מאלף ביותר בנוף הברדגל שלנו: 11.2.78 צבר אקרויז 227 הופעות ליגה רצופות במרי קבוצתו, לאורך שבוע עונות המיומנות.

כדורסל+

משה לרר

לי נגד תולן. הערב מצפה לו ניב קשה יותר. צילום: רובי קסטור

אלופי העולם

איך אני נות על האנגלים. באיזה מאתוס מבריו הבי.בי.סי. ש"מכבי ת"א מתווקת על ידי שני אמריקאים, זכתה בטורניר העולמי לקבוצות המאורגן על ידי "קריסטאל פאלאס" בלונדון.

בזמנים הללו אפשר לשמוע בשירות השירות הבריטי הרבה על קריקט, כדורסל (כן, קריקט לפני כדורסל) ואם נשארות כמה שניות לסיום התבנית - גם על כדורסל. ותרודו למבטי ששהתה בלונדון - שמענו קצת גם על כדורסל. גם זה משהו.

האנגלים משתגעים. אמרו ש"נגר בזה - הם עוד לא ראו". טוב, הם אמורים את זה בכל שנה. בא מויסלה ויונקין, ע"מ מכבי, ומוסיף: "הקהל ראה ניו יורק בלונדון". התבונן למה של ג.ב.א. תוסיפו לה בידור צבעוני, כמו זה שה"הארלם" משתמשים בו, והרי לכם באמת אמריקה באנגליה.

השנה היו האנגלים בצרות שלא נדע. "מיליפס", הספונסר הקבוע שלהם, ברת מעטקס. ביקשו ממכבי ומבל הקבוצות לממן את ההשהיה. במכבי לא תשובו לדע לטוב. צריך לשמור על חסיים. ותוך מזה - תשוב לצנת ולנורף עוד נגיע. בדי שבשנה הבאה שוב יאמר הכדור (וגם הבי.בי.סי.) שמכבי היא האלופה הבאה להן על תוארה. הטורניר הזה היה תשוב למכבי, כמו שהטורנירים בהולנד היו תשובים להפועל ת"א. לפני ההופעות שלהן בנביעים אירופה, להפועל היו הטורנירים תשובים מסיבה נוספת: השבת שלום בית אחי הסטודנט שמקדו את הקבוצה לפני שיצאה להולנד ולסארייבו.

אז בואו ונאמר שהפועל ת"א לא הצליחה להרים את כל המודאל, עד הסוף. תסרו לה, מעממים, הצטרפות המבריעים. מעממים הפסידה הפועל לדין בוס. במשחק השלישי - זה שלא היה תשוב ולא במסגרת טורניר בלשון - ניצחה הפועל.

למכבי זה לא קרה. הטורניר בלונדון תפור עליהם כמו תליפה אצל חייט צמרת בבונד סטריט. ובכלל - אני לא כל כך בטוח ששחקני הכדורסל של היום יודעים בדיוק איפה הם נמצאים, בדנע, שלשום בהולנד/אנגליה, אתמול ביד אליהו והיום בלימו/סארייבו.

מעם, בהזדמנות הכי קרובה, אספר לכם איך נסעו לפני 30 שנה.

ג'ונסון

לפני המשחק המסקרן תולן - 20 בלוגה, ניחשו בעתונים שלי לונסון ק לפעולה. "אבל רק לבמה דקות 20 מחצית". בסדר. קיבלנו. בתמצעם אי ש את צביקה שרף מה עם ל. וואו אה -מה מתאם בנות דקות - עולה אה בחנושייה הראשונה וישחק כמה שיעזר ואולי לא רבים שמו לב לעובדה המסקרן היה כל כך רעב לבדו, עד שהשק בהדבה את ג'ו קופר בקפיצה הראשונה השופטים העבירו את הכדור לתולן. מה שמוצא תן בעיניי בכל הסיפור לונסון - היתה השתיקה סביבו. מלפני שקט לא היה. בכל יום תמונות של ליל נכס, לי בלי נכס, לי ליד הנותל, לי לילדים. לשאלה מתי סוף סוף יושק - היתה תשובה. ד"ר טדי מנקלשטון העיר לעצמו לקחת איסמלית מהביתו וזה "איבולב", סתם ולא פירש.

ואולי למדו במכבי מנסיון העד שעבדה. השבוע לפני שנה, היינו בעמ של מכבי לאנטרופן, לטורניר השני של צסק"א. על המושב הראשון ישב קוין קוין נגלו תפוחה. אולי בשביל העתונות והצלמים, ואולי לא, ביצעו ליל הנות מלאכותיות. לי היה בידור שקוין לא נא לפסוע אפילו מסיעה אחת על רגל הפועל. אבל לעתונות חוריעו שאם לא יוכל לשב במשחק הראשון - יופיע לשני שטות. השנה, באמור, שתק. אולי ג'ו ל לפתור מה לשטן, או סתם בדי לשמור פרופיל נמוך. מסתבר שזה עובד טוב וזה לי משחק, קולע, ומאז המשחק עם תולן - לא הפסק. במכבי נוקשים שלשם פנק על עץ. צריכים אותו הערב בלימו. מל יודעים שאם לא הערב - אז רק בעת הבאה. אני מדבר על חומר במבור. לאן הערב?

אוסטרובסקי

על הנייר מתמודדות שתי קבוצות שוות. לשתייה מאון שווה אחי עד סיבובים. הפסדי חוץ ובית. וגם כך עד שוות. לימו' הפסידה במשחק התחיל הראשון במדידת מכבי - באמרי. ליש הפסידה במשחק בית (לקובנה) מכבי בבית לדיאל. נכון שיש עוד קבוצה שהפסידה מעממים - סימאק מילאנ -

סען אוסטרובסקי (מימין, עדיין במדי לה'מאן) וחברו רישאר דאקווי.

וה סימור אחר. סימאק הפסידה מעממים בחוץ (בקובנה ובזאנרב) ותיאורטית, לפחות, מצבה טוב יותר.

מי מהבה הערב למכבי בלימו' סען אוסטרובסקי. מבנים אותו "דורון כימצי של לימו'". וזה כבר קומפלימנט. לאוסטרובסקי כמוכן, בנה מדורון (204 ס"מ), בעל "יד" טובה, וצנעו מדורון בשנה (23). אמורים שהעברתו מלה'מאן ללימו' היתה "עיסקת השנה" בכדורסל הצרפתי. מזכיר את "עיסקת השנה" של דורון-מכבי.

ביגוד לרורן, הוא מוכר וידוע ברתני צופת רק בשתי העונות האחרונות. הברור מל השם הפולני, הוא מיקס של אב פולני, אם איטלקיה ודורון צרפתי. האב היה כדורסלן. רצה להיות מקצוען - אך נשאר חובב. נה, סען, עושה היום את הכסף שהוא הפסיד במונו.

ביליד ליון, ראתה "וילורבאן" את המשרון הטמון בו וצירפה אותו לשורותיה. אך עד מהרה עליו להימאן עין וחוא היה שם. את לימו' מאמן האקס-מאמן הלאומי מיר דא, והוא רצה את סען מן מור. המדיר שולם, והערב הוא יצטרף להובית במעם נוספת שהוא שווה את המאמן.

מכבי רק מקווים - שלא יעשה את זה על תשובים.

אלימלך

הקהל, בעיקר התולני, מתמוננ בשחור וזה אורו במעולה. לא חשבו דיו בורסות, עוד מחות ג'ו קופר. לקליף מונדקסטור יש ימים טובים ודעים, לו, לישראל אלימלך, און, בל ערב הוא טוב. בכל ערב - "אלימלך" הוא המלך.

זה נכון, בעיקר, בתקופה האחרונה, וזה מביא אותנו לשאלה מה קורה לבחור, עד לפני זמן קצר חבר בסגל הלאומי, ומהו תשישים - בחוץ.

האמת היא שעבר תתול שחור ביו לבן מאמן הברזר. כל אחד משובע בצידקתו מקצועית. שרף ראה אותו במעולה בממה משחקים שלדעתו לא התמלאו לבדורסלן המוביל של תולן, אלימלך סבור כי הנימוי התחרון שלו לקראת המשחק נגד אנליה בקר אליפות העולם - לא היה מוצדק. הוא רג ויש צדק בדבריו. על כך שהנימוי נורע לו מן העתונות. שרף מובן להישיבע שלא היתה לו יד בכך. פשוט טעות מוחלית.

העובדות הן שהנימוי והזמן עשו את שלהם. אחרי תקופה מסויימת שבה לא "פגע" אלימלך בכדור, הוא תור אל עצמו. באחונה היתה לו סידרה מוצלחת ולזכותו יש לקוף במידה רבה את העובדה שבגמר גיע המדינה שוב וראה את תולן. מתבקשת השאלה, ביום, לפני המשחק המכריע עם צ'ביה (13 בפברואר) שיקבע אם מופיע שוב במסגרת העולמית (בפעם הקודמת זה קרה לנו ב'1954), קוו ואדיס אלימלך.

שרף אמר כי דלת הברזרית אינה תסומה והמטית. ממה שהבנתי, בשיתוף קצרה שניהלתי עימו לפני המשחק האחרון של תולן עם מכבי, יש לישראל אלימלך בעיה. הוא לא מסוגל לקום מן הספסל ולחתולף בעליונות שמגלה ביום מועי עליו, בעיקר בזכות הסטיון קיים סביבו ל"סולחה". לתנועה הזאת, אחרי הגירושין הקצרים, דורשים שניים. לא תשוב מי התת ומי הגלה, אני, בכל אופן, מובן להיות העושי.

N.B.A

אלכס דורון

ההכנסה: 190 מיליון \$

דול ג'אבאר, שגולר 16 באפי ריל 1947, בעתה הבאה (1987) יהיה בן 40. בשכר שעבר הוא כבר חתם על חוזה לעונה הח' ג'יזה. ה'81 שלו בליגה. שני בריוו הקשישים - ג'ורג' ג'ונסון וסיאטל) בו 36 שנה ר 11 חדישים.

הצעיר שבחבורה הקנרי ביל וונטגטון (ר'אלאס) - 20 שנה ר 11 חודש.

הכוכב הוא גם

מנצח בתזמורת

אלין רוכרסטון הוא טו' מוס רבגוני ועושה הכל. עס סטיל. כנבא, הוא מכבב

אלוף = 8 מיליון \$

השבר הממוצע העתה כנבא - 346 אף רולאר לשנה. שבר המינימום - 70 אף. האש'ל הומי לשחקים, בנסיעה למשחקי חוץ - 39 רולאר. האלופה, לוס-אנג'לס לייקס, היא גם אלופה בתקציב המשכורות שלה, העומר השנה על 8.2 מיליון רולאר. לעומת 6.5 מיליון בלבד של סגניתה, בוסטון סליקס ו'81. מיליון של הנידירוק גיסק הקבוצה ה"ענייה" ביותר בעולם זה של צעירים, היא יוסה ג'אן שתקציב השבר שלה רק 2.5 מיליון רולאר. סקד של העוזן, יוסטון ברוינקל' סגלה כי "מג'יק" ג'ונסון מה"לייקרס" הוא בעל השבר הגבוה ביותר בליגה - 2.5 מיליון רולאר בעונה ואחריו מדרגים בתחום זה קאריס עבדול ג'אבאר 2.03 מיליון, מוס מאלון 2.145 מיליון ואילו לארי בירד מ-בוסטון סליקס" משתבר רק 1.8 מיליון רולאר.

סניי ג'ונסון מלויב בחסיו

הרח מכין כל הסקציעים הוא חב - 67.30 ק"ג ו'.

וקן השחקנים הוא קאריס עב' הצלחה גדרת הצלחה: שנה יש לו כבר תוכנית רדיו קבועה, מדי יום א' ב'3 אחה"צ, בה הוא... קורא שידהבלשן פאטור אה, שפחם של לירי האיים הקאריביים, בליוו מוסיקה מת' אימה. אמרים שזה להיט. את הקיץ האחרון בילה דורבמטון ב"מייקה ורנש" שם עשרות אלבומי חקליטים של מוסיקה עממית ואת תוצאות הביקור הזה שופעים בתוכנית הרדיו שלו.

U.S.A + 14 מדינות

לא רק בישראל - גם כנבא. סופיעים השנה, שחקני חיוק"ו יים, מהיבן הם באים? ג'מייקה: סאס ויאניג (גיסקא) קנדה: מייק סמיר (שיקאגו) וביל ווינגטון (ר'אלאס) גרמניה: אובת בלאב, וטלאי שרמפ (ר'אלאס) וקסי ווארוויי (סורסלנד): צרטה: דומיניק וולקיס (אסלנטה) סאנאמה: רולאנדו בלקוב (מיקסא) אנגליה: ג'יימס ואיניאלאנה: בולגריה: ג'ארגי גולקוב (מיקסא) סודאן: רואנאלרמון וקליפרס: דומיניה: ארגי גרינפלד (גיסקא) סודאן: מנאטה ביל (וואשינגטון) צ'כיה: אקיס אולאנזאן (ווסטון).

هذا هو اصل

תחז'טוט

נועם בן-ישראל

המחזור ה-19

[illegible]

4. הדועל תא – שמואל, לא נר-
 5. לא חוקו בן שמוע ומשכיל לא שמוע,
 6. חובו להורגים מ' שח' א' נצחה
 7. בן בן משקפה התייחסים, 1.
 8. ים – שרידים מ' שרצה לר-
 9. מן ידה משקח – מן הצינ
 10. טעלה בחיתונו – שולש.
 11. דועל ויחם – מרפא.
 12. נצחה טובה, לא לר בן בן
 13. נצחה אצל המאחז, שאינה אחת
 14. לא ירדיו ב' א' עלולה להפסיד
 15. עס מרצ' צרפת, חקו.
 16. מנציח מ' – שרצ' מ' שסח
 17. מחול נכחני – ש' עש' ירם.
 18. חקו צרפה ומשכיל לשמד על
 19. צרפת, 2.
 20. ש' חקו לרצ' חולו, חולו.
 21. ש' חקו כר' חקו, חקו.
 22. ש' חקו לרצ' חולו, חולו.

[illegible]

השבוע בטומו במשחקי הליגה הלאומית נביע הטומו בליגה הארצית
מינימום הפרס הראשון:

420 מיליון שקלים ישנים)

هكذا من الأصل

**ספורט
עושה**
המועצה להסדר
ההימורים בספורט

שקלים חדשים

900 מיליון שקלים (שנים) הפרטים כוללים העברה

בטופו הכל יכול לקרות

שיטות מלאות

לעשרים

2	x	1
X	X	1
		2
X		3
	X	4
X	X	5
X		6
X	X	7
X	X	8
	X	9
X		10
X	X	11
X		12
X	X	13

3 שלשות
במילים
452 טורים

הגיוני

2	x	1
X	X	1
X	X	2
X	X	3
	X	4
	X	5
X	X	6
X		7
X		8
	X	9
X		10
X		11
	X	12
X	X	13

3 שלשות
2 כסולים
108 טורים

הפתעות

2	x	1
X		1
	X	2
X		3
	X	4
X		5
X	X	6
X	X	7
X		8
X	X	9
X	X	10
X		11
	X	12
X		13

שלשות
6 כסולים
64 טורים

סולידו

2	x	1
X	X	1
X	X	2
X	X	3
	X	4
X	X	5
	X	6
X	X	7
X	X	8
X	X	9
X	X	10
X	X	11
X	X	12
X	X	13

שלשות
4 כסולים
16 טורים

הצטרפו נוספת: אם החלטתם על
מנהגות ודעות הטרופים כגון כספים,
במה משולשים? אולי תקטנו אותו
עקבות מידע של הרגע האחרון
המקום בקבוצה (ולמשל מחלות
מסוכנות כספים וכו'). בדרך
כלל, ישראל, כל התחיל מכדי
באחר לא כל קדחת שנת כל הסכור
בית מתחילים אף נרדמים ליום א'. חבל
האובדן בעל קצתו.

הערה: והערה: המהירות להחשיף
החשיפה הרבה ביותר, אולי היא
לכל המחשבה שמחשבותי ילידיי ב'
13. אל תחשבו מבר שבמקום הצלה
החשיפה על חשיפה כל צימן מוב'
וקה חשיפה בדרך הבטוחה של העולם;
אל תעזו להחשיפה בטוחה של העולם;
85 ה-13 ו-13 חשיפה כל העולם;
הפרס. ברגולר חשיפה של 90
רשימה: הטרופים של מחשבה של חרואת
לאחר 90 חזרות חלילה! לכן, אל
אל תחשבו חשיפה. ורק יצאו את
ם.

למרות הנכס הרב והחשיפה הנכס
הים של הפרס: יש להחשיפה לכל
העניין כל מחשבה ואל תחשבו את
החיל. ע' ותחשבו כיוון מן הנכס.

שיטה מצומצמת

[illegible]

ג'י שטון
 חתן סגן מפקד המילואות הוותיק
 למאבק עצמאי נגד הפיקוד הערבי במשך שנים
 רבות (צילום: חילופים) **הוא על**
 "ה' מילואים חלוצים נקמה על מלחמת
 67-68"

המילואים חלוצים

החזית ברמת השרון

מכוניות

יוחנן פלד

טימו סאלונג, אלוף העולם בראלי 1985, הוא יליד פינלנד, במורה בנהני דאלי נדולים רבים אחרים. בפינלנד מעורר ספורט הבראלי והלהבות ועניין, כמי שמעוררים כחוב הארצות משחק כדורגל או כדורסל. רוב זה היה נבון במיוחד בדרימהאק, העיר שבה גורל סאלונג ושבה נערכה אחת מתחרויות הבראלי השנתיות החשובות ביותר בפינלנד. סאלונג למד לנהוג כשהיה בן שבע, אביו היה ריינר, הוא סיפור. הוא נהג לשבת במשך שעות בתקופת החורף, בשתחבה שלו משולשלת דרך חוד בקרוב שבים את האגם הקטן. אני הייתי מכלה את הזמן בנהיגה מכיון במכוניות.

אביו של סאלונג היה בעל מוסך למכוניות רסטון, והיה לו כעל להעניק את "מכת החסד" למכוניות שונות שנועדו לעימות הגרמאני. אמו עבדה ברכוב עיתונים קטן, או גם פרם זה עזר למלא תפקיד בקאריירה של רג'י. העיתונים הובאו על ידי מישור מולסקין, אני הייתי רגל לתוכנית, והיה כי הוא חמיר נהג כמו משוער, והיה

טימו סאלונג, אלוף העולם בראלי לשנת 1985, נהג לנצל את שעות הריינג של אביו בלילות החורף הארוכים של פינלנד, וניסה כוחו בנהיגה במכוניות. ברבות השנים הפך לאחר מגיבוריה הספורטיביים והיותר פופולאריים של פינלנד, ארץ אלה האגמים.

צמיגים משומשים, והחמין את הריינג חן על חוט השערה. כפעם הבאה, הפעם בנחוצות אביו, זה טימו כניצח חן והקבוצתי הראשון שלו. בימים ההם, כשעדיין לא היו חומכים מכחול, כח טימו את נהיגה משנה שלו על פי יכולתם לשלם בעד הנהיגה, אם כי סוף וואס בעבודה. נהיגה משנה הראשון שלו ואקסדקולה, השאיל לסאלונג נוסדה עבודה ועוד לו לבנות את מכוניותיו.

אלף האגמים

משרש אביו מעבודתו. בראשית שנות השבעים, פתח טימו סאלונג מוכנית משלו למכירה ותיוקו של מכוניות מאודר, וכן השתתף בפעם הראשונה בראלי אלף האגמים בפינלנד, ב-1974. מאוחר יותר של מאוחר 1980. במידיו זה זה סאלונג בציפון

טימו לילה ראשון בלי אבא

עשה פניות מכיון הקימס שלו בה פעלת כלל הדי. "השבעה" היה טימו מאקינו, שגם הוא יבדל ויהיה כוכב במידיו הראלי. לימים יהיה טימו את טימו חברי הצוות של בתייהודות סיאם. טימו נכנס לראלי הראשון שלו בלי לסט על כי לאביו, הוא נסע ברסטון רגילה בת 1600 סמ"ק, על קבוצתי, סמ"ס לפני פולי טיבונג וסקום חמישי באליפות העולם 1985 וסיים במקום ה-22 הכללי. ההיחמנו לוח באל תוסעה, על אף שעברנו כל היום והתאסנו בערכים. לא היה לנו מושל מה יקרה במהירות דאלי אמי תיזה, וביום המידיו התנגשו בכד במהירות של 150 קמ"ש והתחלנו להמריא. נתחנו על צירה האחר של

אבא דג-ואני נסעתי...

משועשעספרות

BMX

התרגיל הקשה וגם המלהיב הזה מחייב אימונים רבים, רגש, יציבות, ואשימות" להעירות לגלגליות של קהל הסקרינים כשמצליחים, אפשר כך לעבור מרחק ניכר, עד שהכביש נגמר".

אלי אלבגי

רביבה על אופניים כשהגלגל הקדמי מורם, היא כלי מסק אסרטיב לא מכבר נתקלתי בירחון מקצועי כאי גלגל בירחון בירחון על שני רוכבי בי.אמ.אם. שתיחור ביגורם בפארק באנגליה. מי יאריך זמן ברכיבה משונעת שבוואת, מאות סקרינים עוררו אותם. אחר, משך" שלוש שעות חבבו היה כנראה מובשר יותר השלים את מצעו לאחר שלוש שעות הרבע ברציפות, מבלי ליפול. מש לא ייאמן.

המקצוענים מבנים תרגיל מסובך ומרובי קצוץ בשם WHEELIE. הוא מחייב אימונים רבים כדי להשיג יציבות על הגלגל האחורי וכו כדי לפי

הגל' הגל'

תח דגש בחינה על כלל הדי או כלם הגל' התקלול הזה נעשה קשה יותר כאשר מבקשים לבצע סיבוב או פניות בליחית או יחידות. אני משתמש בכלם כדי לעצור את הגלגל האחורי ולק בלי צינור. אולם כשרק מרגיש שהגד הזה אני עלול ליפול אחורה. אני לוחץ על הגלגל וכך תודר קרימה. אם יש מחשה של תהייתה נופלים קרימה - יש לפרק חזק במדאליים כדי לעלות חזרה אל הגלגל הוא לעבור בדגש וזם וריבה כח.

כיצד מבצעים זאת?

רגיו לרכוב במישור ובמקום סגור למשיבי דוח. רוכבים כאיטיות ומנש כס את הכיחון לגוף. ברומנית. מפר לים ברושוח ומרימים את הגלגל רחית שנין 50 ל-70 מעלות. ככל שמימים את הגלגל נבה יותר, עובי רים עם פחות כוח יותר רגש ויכולים לעבור מרחק גדול יותר, במיטה על גלגל אתר, כאשר הקדמי מורם. עד שמימים את הריגש הדרוש לבד, חר כה להשמש בכלם יד או רגל, כדי למנוע התרמכות.

אין מסק כי התרגיל הזה מתייב אימונים רבים ועקשנות, כדי להשיג שליטה מוחלטת על האופניים. אני עוזר עליו תורש ימים, 3-2 שעות בכל יום, עד שהשגתי את היציבות הדרושה על האופניים. רק אחר כך תחלתי לעשות קילומטרים כדיי איך נח - זכיום של. שיעמם טוטא לי - היה כ-3 ק"מ ברכיבה עם גלגל מרים. תודתי להשתמש כשני גלגלים - כאשר הכביש נגמר.

אלי אלבגי. הדי בחור, בשביל מה בנו אופנים עם שני גלגלים?

במחלק ביצוע התרגיל הזה קלטי תנועות של סקרינים שהעידו. הדי, בחור, בשביל מה בנו לאופניים שני גלגלים? לא צריך להיבהל מההערת עוקצנית שאלה. גם לא באשר הם קדמים. מחכים לך במיטה שכבר תי סול. מי שמחמיר ומתעקש - עשוי להגליח. בסופו של דבר, אם במוכן יקפיד על כל הכללים וגם ישתמש בכלם.

בגלגל קדמי מורם, אפשר לבצע כמה תרגילים נדירים. למשל: רכיבה בשיר אחת אינה על הכיחון אלא מנוי פת לצד. או הקפצת האופניים על הגלגל האחורי. או רכיבה ל"ספה" ואז הרמת הגלגל האחורי כבת אחת. מי שינסה זאת תייב לקחת בתש כון את הנפילות. חובה לשמור על הגב - האודר הפנימי ביותר כשלב הראשון של האימונים. אני נמלתי סעכים רבות עד שהגעתי למיצוע מושלם של התרגיל הזה. כחמש לסדתי להיות זריז יותר ובמקום ליסול על הגב, נפלתי וברמשך. החלקתי על דרגלים - וכך מעתי מעצמי חבטות נב, שהן כלי מסק סבוכות.

המחבר דא אלה הנדוני של ישר אל בסלול. בי.אמ.אם.

שועשעספרות

סדא מלאכל

הכרזת האסל

ג'ף הריזגס - ג'ון קלוז
הסרט הצועד היוזם הראש!

להה מיון JAGGED EDGE

בכורה ארצית
"סטודיו"
תל-אביב
ששי 10 בערב * מוצ"ש 9.30, 7.15 ימי חול 9.30, 7.15, 4.30

התקווה היפה של השכונות

קבוצת הנשים של בנייה הורה ת"א בדורסל, היא עתה הלהיט של שכונות התקווה: אולמות, מפוצצים, תרומות ביד נדיבה, מתנות ממפעלים לימי הולדת, נקיצות בנות השכונה וכן בלי טפח האוירנילן של הלהיט

ההלהיט, החלו כבר לרדב בנליו על הלינה הלאומית. ארבע עונות סן הסל הראשון - הונשס חלומן ובים. חרף האפשרות שניתנת להן להצטרף במשחקי הברדל של בנייה הורה, הן אפילו לא מתקרבות למגרש הברדל. זה כבר לא מעניין אותן, הנלילן התהפך: הברדלנים הם שכאים לראותן במשחקים.

הבית החם ביותר
הברדלניות הצעירות ובו, לרדריה, לבית-החם ביותר שספורטאית יכולה לקנות לו. אילו קיבלו שכר עבור הופעתן בלינה, העסק היה מתפרץ. הקבוצה היתה רומה למקום עבודה ללא חוס וניכוש וחברת. לי ולשאר הבנות, בני-הורה הא בית ראשון לכל רבר, מסיבה הקפטן סגלית טרבלסי, תושבת כפר-שלם. הבנות אינן משכונות התקווה, הן באות מת"א. כתייס, נבעתים וראשוני-לציון, המבוגרת בשחקניות אורית ברבט, 24, באה מהפועל ת"א והיא נחשבת לאמא של חילות, מרביתן עדיין תלמידות תיכון. שתיים כבר חילות, הן מגיעות לסוערן שב-בית-דין בשעות אחר הצהריים. מכינות שיעוריות בעזרת מוריס-חננים צמודים. מי שאינה עומדת בקריטריונים הנדרשים בבית הספר נשלחת הביתה, לפסק זמן בלתי מוגבל. עד שתתייצב בדמ השניה בלימודים. אדיס ממרן ישבה בבית חורש, דגרה על הספרים ולא ראתה את המיגרש. היא הכינה שאנחנו לא ענישים אותה, אלא דאגים לעתידה, הסכיר

ברוריה ביגמן
השעמום והאפוריות שבו שקוע ברורסל הנשים בישראל, מחקן בשנים האחרונות את הצבע מפני-הששועות לרבר, שהמשיבו, חרף המצב להתרועץ בין הסלים, אבל העונה, קיבלה הלינה הלאומית לנשים ודיקת אורנליה, במינון גבוה - ורוקא מכיוון שכונת התקווה, בעבר מעוז של ברדל.

ההזכרים ממערון, בנייה הורה בית-דין, שיצא לו מוניטין כובת קבוצת הברדל של השכונה, הכניס סימך תרש העשה את לינת הנשים תוססת ומעניינת יותר.

נהגי המניות של התחנה בשכונת התקווה מוכרים באוהדיה הקנאים ביותר של קבוצת הברדל. אבל העונה הם מגלים יותר התלהבות ורוקא ממשחקי הברדל של הבנות, ביקור באיטני הברדלניות הא כבר חלק בלתי נפרד מסדר יום הקבוצה. במשחקי הבית, הם מתרבים ישש מרדנים.

סגלית טרבלסי, אדיס סימון, לימוד מרחי וחברותיה, תלו את הקריירה הספורטאית שלהן לפני ארבע שנים ב-ברדלניות בבנייה הורה. בהרבת הסאמן אברהם לב, אולם באשר הנני ל-שכונה רור ועקני, ששונע לברדסל, הוציע לאברהם לב לשנות ביון ולעשות לעצרת, הסבה מקצועית לברדסל, היתה והנובה הראשונה המצטרפת לעצרת לא ידעו כמה המרוב ומה ה ברדסל - ולא היו מוכנות לוותר על הכעיסה בכדור. אך תוך פחות משנה שכחו מהברדל ובלהט

בן-טובים המתח הורג אותי
שנים רבות חיבתי ליום הזה, שלבנייה הורה יהיה גם ברדסל בומה לאומית, תברדלניות שלנו הן הצד היפה בספר רט ואני עוקב אחיות ככל משחקי הבית, מאז מתלהב מן וכל מנצח שלהן מקמין אותי מתי סא, הפחח במשחקים ורור אותי, אני דורך בקפיץ מעניין, ככל מקום מוכרים אתי דרוקא, על ברדסל ולא על ברדלני, אם אנחנו, הברדלניות, ינו מצליתים כמו זה יתנו, תייתן יתנו יערכתי, הברדלני יסבול מהצלחת ניות, שרה שידוקה של ברדלני, לא מענין עדיין את העובדה שלבנייה הורה יש גם כדור סל - ועוד גשמים

מי יוציא את הכדור לאידיס מיומן (משמאל), לימוד מורחי (באמצע) וסגלית טרבלסי.

בנייה הורה